

УДК 346

Зубова О. – ст. гр. БМ-31.

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя.

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ В ГАЛУЗІ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

Науковий керівник: асистент Гринчуцька С.В.

У вітчизняній практиці підготовка персоналу в галузі якості зазвичай обмежується в основному пропагандою і розповсюдженням досвіду окремих передових підприємств. Намітилась негативна тенденція відтоку фахівців із сільського господарства. Значне скорочення спеціалістів відбулося у Тернопільській, Львівській, Житомирській, Київській, Кіровоградській, Хмельницькій, Волинській, Полтавській, Рівненській, Сумській, Харківській областях. Плинність кадрів серед зазначеної категорії працівників галузі сягнула 31 відсотка. Саме тому питання підготовки фахівців з управління якістю аграрного виробництва на даний час є досить актуальним.

У вищих навчальних аграрних закладах, що готують спеціалістів з управління якістю, стандартизації та сертифікації, питання якості продукції розглядають в рамках дисципліни "Управління якістю, стандартизація та сертифікація продукції", на вивчення якої виділяють 42 год. лекційних та 58 год. практичних занять. Для інших технічних спеціальностей ці питання розглядаються в межах дисциплін "Основи стандартизації та взаємозамінності", "Стандартизація та сертифікація техніки і обладнання", а також інших дисциплінах з проектування та конструювання, надійності, технології сільськогосподарського виробництва. Цього є недостатньо для формування заgonу фахівців з управління якістю.

Система вищої аграрної освіти в контексті підготовки спеціалістів для вирішення проблем з управління та забезпечення якості повинна передбачати: практичну реалізацію концепції державної політики у сфері управління якістю продукції; здійснення заходів, які б забезпечували функціонування аграрних вузів в системі менеджменту якості; інтеграцію вищої аграрної освіти у світову співдружність, забезпечивши мобільність студентів, викладачів та наукових працівників відповідно до вимог Болонської конвенції; створення студентам умов для вибору спеціальності, освітніх, професійних програм, які б забезпечували їх соціальну захищеність в умовах ринкових відносин; створення умов для творчого росту науково-педагогічних працівників; розвиток матеріально-технічної бази і соціальної інфраструктури вузів.

Кадрове забезпечення висококваліфікованими спеціалістами є одним з головних обмежувальних чинників розвитку інженерно-технічного персоналу аграрного сектору економіки. Труднощі із забезпечення сільського господарства кадрами зумовлені більш низьким рівнем оплати праці порівняно з іншими галузями економіки, недостатнім розвитком соціальної інфраструктури села, зниженням чисельності підготовлених механізаторів, здатних працювати на сучасній високотехнологічній техніці. Враховуючи неперестигність у сільській молоді професій, пов'язаних із сільським господарством, це може суттєво вплинути на забезпеченість галузі висококваліфікованими спеціалістами.

В першу чергу необхідно звернути увагу на такі основні аспекти: підготовка сільської молоді до у навчання вищих навчальних закладах; реформування системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів сільськогосподарського виробництва; професійне зростання та виховання сучасної управлінської еліти; створення умов для працевлаштування та закріплення молоді на виробництві.